

**A Kúria
mint fellebbezési bíróság**

végzése

Az ügy száma: Fpkf.VII.30.332/2020/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Csőke Andrea bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: Petia Ügyvédi Iroda cím1

Az eljárás tárgya: felszámolás

A fellebbezést benyújtó fél: felszámoló

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Fpkf.III.30.182/2020/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós ellen 2018. május 30-i kezdő időponttal indult felszámolási eljárásban az első fokozat eljáró Miskolci Törvényszék 10.Fpk.44/2018/51. számú végzésével az felszámoló2 Kft.-t felszámolói tisztségének ellátása alól hivatalból felmentette, a felszámoló szervezet felszámolói névjegyzékből való törlése miatt. A felszámolói díj tárgyában rögzítette a határozat, hogy arról a bíróság külön végzéssel dönt.

[2] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felszámoló nyújtott be fellebbezést.

A fellebbezéssel támadott határozat

[3] Az ítéletábra végzésével megállapította, hogy a fellebbezési eljárásban nem áll fenn tárgyi illetékfeljegyzési jog, és felhívta a fellebbezést benyújtó felszámolót, hogy – fellebbezésének visszautasítása terhe mellett – a végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül fizessen meg 30.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket.

[4] A határozat indokolása tartalmazta, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdésének i) pontjának rendelkezéséből sem az első, sem pedig a második fordulat szerint nem volt megállapítható tárgyi költségkedvezmény fennállása az ügyben. Az eljárás nem minősült munkabér követelésre tekintettel indított felszámolási eljárásnak, és nem volt a felszámoló által az adós képviseletében kezdeményezett eljárásnak sem tekinthető. Utóbbi körbe a felszámoló által az adós képviseletében kezdeményezett eljárások tartoznak, beleértve a vitatott hitelezői igény elbírálására indult eljárás esetén a felszámoló által képviselt adós perorvoslati kérelme alapján indult eljárásokat is. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A. § (6) bekezdése alapján a felszámolót felmentő, díjazását a (9) bekezdés szerint megállapító döntés ellen a felszámoló saját jogán él fellebbezéssel, amellyel kapcsolatban tárgyi illetékfeljegyzési jog nem illeti meg. A felszámoló az ügyben az Itv. 47. § (3) bekezdése szerint 30.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket előlegezni köteles.

[5] Az ítéletábra a döntését a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (Kmr.) 4. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 99. §-ára alapította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] A felszámoló fellebbezésében az ítéletábra végzésének megváltoztatását, és a fizetendő fellebbezési eljárási illeték mértékének 7.000 Ft-ban történő meghatározását, továbbá a tárgyi illetékfeljegyzési jog fennállásának megállapítását és az ítéletábra utasítását kérte a fellebbezése érdemi elbírálására.

[7] Előadta, hogy a Cstv. 6. § (7) bekezdésében felsorolt, bíróhoz telepített határozatok minősülnek az ügy érdemében hozott végzésnek. A felszámoló díjazását megállapító végzés nem minősül az előzőek szerint, ezért az ellene benyújtott fellebbezésre 7.000 Ft-os illetékmérték irányadó. Állította, hogy fellebbezését az elsőfokú határozat díjazása vonatkozó részével szemben terjesztette elő.

[8] Kifejtette, hogy az Itv. 62. § (1) bekezdésének i) pontjában foglalt rendelkezés helyes, nyelvtani értelmezésével tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá tartozik – a munkaviszonyból származó munkabér és egyéb követelésre tekintettel indított felszámolási eljárásokon felül – valamennyi, a felszámoló által a felszámolási eljárás alatt indított bírósági eljárás. Utalt a Kúria az Fpkf.VII.30.892/2016/2. számú határozatára a felszámolót kifogásolási eljárásban megillető illetékfeljegyzési joggal kapcsolatban, valamint a Cstv. 27/A. § (12) bekezdése, a BH2013.313. és a BH2015.54. számú döntések alapján a felszámoló jogállására. Kiemelte, hogy kifogás alapján indult eljárásban a felszámoló általában az adós képviselőjében jár el; csak akkor rendelkezik a fél jogosítványával önállóan, ha közte és az adós között érdekellentét áll fenn és emiatt nem járhat el. Álláspontja szerint jelen eljárásban nem merült fel az adós és a felszámoló közti érdekellentét. A felszámoló felmentése még nem jogerős, eljárhat felszámolóként az adós képviselőjében illetékkedvezmény mellett.

[9] A hitelezők nem tettek észrevételt a fellebbezésre.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[10] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés d) pontja alapján bírálta el, és azt az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

[11] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy az ítéletábra végzését kizárólag a fellebbezéssel támadható részében – vagyis a tárgyi illetékfeljegyzési jog fenn nem állását megállapító tartalmában – bírálta felül. A Pp. 99. §-ából, 115. §-ából, valamint a 365. § (2) bekezdés b) és c) pontjából együttesen következik, hogy a bíróság határozatának további, a hiányzó fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó felhívást jelentő része külön fellebbezéssel nem támadható. (A másodfokon eljáró bíróság az illeték helyes mértéke felől a fellebbezést illetékhiány miatt visszautasító végzés elleni fellebbezés elbírálásával foglalhat állást.)

[12] Az ítéletábra jogszabálysértés nélkül foglalt állást az Itv. ügyben irányadó 62. § (1) bekezdés i) pontjának hatályáról, kiemelten arról, hogy nem tartozik a tárgyi illetékeljegyzési jogos eljárások közé a felszámoló felmentéséről rendelkező végzéssel szemben a felszámoló fellebbezése alapján indult másodfokú eljárás. A Kúria az ítéletábra jogi álláspontjával egyetértett, annak megismétlése nélkül az alábbiakat emeli ki.

[13] A hatályos Itv. 62. § (1) bekezdésének i) pontja tárgyánál fogva illetékeljegyzési jogos eljárásként ismeri el egyrészt a munkaviszonyból származó munkabér- és egyéb követelésre tekintettel indított felszámolási eljárásokat, ezen túlmenően pedig a csőd-, a felszámolási és a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása alatt a vagyonfelügyelő, a felszámoló és a pénzügyi gondnok által indított bírósági eljárásokat.

[14] Az Itv. vizsgált rendelkezéséből – az adott szakasz tartalmi változását és a jogalkotó feltehető célját tekintve – kiolvasható a törvényhely szabályozási koncepciója: az Itv. a 62. § (1) bekezdés i) pontjának szabályán keresztül első ízben valamennyi csőd- és felszámolási eljárást, ideértve a felszámolási eljárás alatt a felszámoló által indított pereket is az adott tárgyi költségkedvezmény alá sorolta (1993. augusztus 20-tól 1998. december 31-i erjedő időállapot). Ezt követően a csőd- és felszámolási eljárások mellett kiegészült a szabályozás a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásaival, a második („ideértve” szövegrésszel kezdődő) fordulat pedig az említett eljárások alatt a vagyonfelügyelő, a felszámoló és a pénzügyi gondnok által indított bírósági eljárásokra módosult (1999. január 1-től 2001. augusztus 31-ig terjedő időállapot). Az Itv. adott rendelkezése érdemben ezután csupán az első fordulatot érintően módosult: 2001. szeptember 1-jétől a korábbi első fordulat szerint nem, kizárólag a második fordulat szerint, vagyis a csőd-, felszámolási és a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása alatt a vagyonfelügyelő, a felszámoló és a pénzügyi gondnok által indított bírósági eljárásokban illetve meg a feleket tárgyi illetékeljegyzési jog (2001. szeptember 1-től 2007. március 31-ig terjedő időállapot); 2007. április 1-jétől pedig korlátozottan visszavezette a jogalkotó egyes felszámolási eljárásokra az illetékkedvezmény szabályát: nem valamennyi, egyedül a munkaviszonyból származó munkabér- és egyéb követelésekre tekintettel indított felszámolási eljárásokban tárgyi illetékeljegyzési jog érvényesül, ezen túlmenően pedig változatlanul illetékeljegyzési jogos eljárások a csőd-, a felszámolási és a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása alatt a vagyonfelügyelő, a felszámoló és a pénzügyi gondnok által indított bírósági eljárások.

[15] Az Itv. vizsgált szabálya második fordulatában biztosított illetékkedvezmény célja, hogy a felszámolási vagyon esetleges hiánya ne legyen akadálya a szükséges eljárások, illetve eljárási szakaszok megindításának. Amennyiben az adott, a felszámoló által kezdeményezett eljárást tekintve a felszámolás alatt álló adós maga nem azonosítható az eljárás alanyaként – ezáltal eljárási költség, idetartozóan eljárási illeték fizetésére (előlegezésére, majd viselésére) köteles és kötelezhető félként –, tehát a felszámoló az adott eljárást, eljárási szakaszt nem az adós nevében indítja meg, hanem ő maga saját személyében az eljárás alanya, nincs reális és jogpolitikailag elfogadható indok az előzetes illetékfizetés alóli mentesítésre. Tekintettel a Cstv. 6. § (4) bekezdésére is, amely felszámolási eljárásban az adóst, a hitelezőt és a felszámolót egyaránt félnek tekinti, mindig a konkrét eljárás tárgya és alanyi köre az, amely meghatározza az adós érintettségét, ezáltal pedig az illetékkedvezmény alkalmazhatóságát az ügyben.

[16] A felszámoló felmentésével összefüggésben – amelyre a felszámolóval szemben meghatározott kizárási ok bekövetkezése, a felszámoló névjegyzékből való törlése, vagy egyéb, a felszámoló személyében rejlő ok miatt, így akár az esetben is sor kerülhet, ha a felszámoló súlyosan vagy ismétlődően megsérti a jogszabályokat, vagy székhelyén (fióktelepén) nem található, illetve ha összeférhetetlenségi vagy kizárási ok alá eső felszámolóbiztost nevez ki [Cstv. 27/A. § (6) és (7) bekezdés] –, továbbá ehhez kapcsolódóan a felszámoló díjazásáról való döntés [Cstv. 27/A. § (9) bekezdés] kapcsán maga a felszámoló – nem pedig az adós – azonosítható a jogaiban érintett félként, ennél fogva a felszámoló felmentéséről, ahhoz tartozóan díjazásáról rendelkező végzéssel szemben a felszámoló által benyújtott fellebbezés alapján indult eljárás nem érhető a vizsgált tárgyi költségkedvezmény hatálya alá tartozóként.

[17] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéletábla végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Záró rész

[18] Az eredménytelenül fellebbező felszámoló a felmerült másodfokú eljárási költségét viselni köteles. A hitelezőknek jelen másodfokú eljárásban – a fellebbezéssel kapcsolatos nyilatkozatuk hiányában – nem merült fel költsége.

[19] Jelen másodfokú eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés b) pontja alapján illetékmentes volt.

[20] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. január 12.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: